

έβδομω βιβλίῳ τῶν Recognitiones τοῦ 'Αγίου Κλε-

μεντίου ἐξ Ἀλεξανδρείας ὀλέπομεν, διὶς ἐν τῇ νήσῳ
'Αράδῳ ὑπῆρχε ναὸς στηριζόμενος ἐπὶ κιονών υελίνων,
ὅπου σημαντικοῦ καὶ παχύτητος ἐκπληκτικῆς.

Οἱ Πλινίος ἀναφέρει πρὸς τοὺς ἄλλοις, διὶς οἱ ἄρ-

χαιοὶ ἐγνῶριζον νὰ χρωματίζωσι ποικιλοτρόπως τὴν
ὑελόν, καὶ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε διὰ τῆς κεχωρι-
ματισμένης ύέλου ἐμιμοῦντο τοὺς πλείστους τῶν πο-
λυτίμων λίθων, κοσμήματα ὡς ἐποίουν τότε μεγίστην
χρῆσιν. Ἀγνοοῦμεν τὴν τύχην τῆς υελουργίας μέχρι
τοῦ τετάρτου αἰώνος Π. Χ. Περὶ τὴν ἐποχὴν ἔκεινην
αἱ εἰς τὴν Δύσιν εἰσβολαὶ τῶν θαρράρων κατέστρεψαν
πᾶσαν αὐτὸν: Βιομηχανίαν, ἡ δὲ τέχνη τοῦ κατα-
σκευᾶσιν υελον ἐτάφη μετὰ πολλῶν ἄλλων, μεχριστοῦ
οἱ Ἐνειοὶ παρέλασον αὐτὴν ἐκ τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου
εἶχε διατηρηθῆναι, καὶ ίσως τελειοποιηθῆ.

ΣΗΜ. Περὶ τῶν κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρό-
νους προσόδων τῆς υελουργίας, ἡ Μνημοσύνη ἐπιφυλά-
τεται νὰ πραγματευθῇ ἐν τοῖς ἐπομένοις αὐτῆς τεύ-
χεσιν.

A. K.

ΤΟ ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ: ΑΓΡΟΚΗΠΙΟΝ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΑΓΓΕΛΟΥ ΓΙΑΝΝΙΚΕΣΗ.

—ο—

Ἡ ἑξῆς περικοπὴ ἡνὶ λαμβάνομεν ἐκ τοῦ 'Ιταλιστὶ¹
ἐν Τεργέστῃ δημοσιευμένου περιοδικοῦ φύλλου Letture
di Famiglia (1) θέλει χρησιμεύσει μεταξὺ τῶν ἄλλων

(1) Letture di famiglia, annata II, puntata
XII Decembre 1853, s u b r u b r i c a C r o n a c a
T r i e s t i n a .

πρὸς ἀπόδειξιν τοῦθων μασμοῦ καὶ αὐτῶν ἔνων περὶ τοῦ
πλούτου καὶ τῆς χρήσεως αὐτοῦ τῆς καλῆς ἦν ποιοῦντα
οἱ ἐν Εύρωπῃ διμογενεῖς ἡμῶν, καὶ τοι αἱ πρὸς τὴν Ἑλ-
λάδα εὐεργεσίαι ἀνδρῶν, οἵοις δὲν Τεργέστη Ηρόξενος μας
Κ. Ἀγγελος Γιαννικέσης, ὑπέρτεραι παντὸς ἵπανου εἰ-
σιν. Ἄρκει νὰ εἴπωμεν, διὶς δ μετὰ τοσαύτης ἐπιμελεῖς
τὸ ἄνθη τῶν φυτῶν ἐν Τεργέστῃ προάγων Κ.Α. Γιαν-
νικέσης ὀραιότερον ἐν Ἑλλάδι καλλιεργεῖ φυτώριον,
πολλοὺς νέους ίδιας διπάναις διδασκομένους συντη-
ρῶν, καὶ ἄλλους δι' ἐκτάκτων συνδρομῶν εὐγενῶς
βοηθῶν.

Ίδου ἡ περὶ ἡς δ λόγος περικοπῆ.

« Μεταξὺ τῶν καλῶν οἵς ἐπ' ἐσχάτοις ἔκσημήθη ἡ
Τεργέστη, ίδιας μνείας ἀξιον εἶναι τὸ ἀγροκήπιον τοῦ
Ἑλληνικοῦ προξένου Κ. Ἀγγέλου Γιαννικέση. Πρὸ²
πάντων δὲ θαυμάσιον λογίζεται τὸ χειμερινὸν θερμό-
στεγον (Serre) τῶν ἀνθέων. Ἐν αὐτῷ διατάνται τὰ
σπανιώτατα τῶν ἔξιτεκῶν φυτῶν, τὰ ὁδρᾶς διπά-
ναις ἀρ' διλῶν τῶν τῆς οἰκουμένης κλιμάτων συλλιχ-
θέντα, καὶ ἐν αὐτῷ περιποιούμενα παρὰ τοῦ ὄντος ἀξιού
κηπουροῦ Κ. Γκέ εἰς Δράδης, οὐδοῦ τοῦ κηπουροῦ τῆς
Α. Μ τοῦ βασιλέως τῆς Σαξωνίας. Πολύτιμοι στα-
λακτῖαι ἐντέχνον διατεθειμένοι εἰς τεχνητὸν ἀντραν
κοσμοῦσι τὸν τερπνὸν τοῦ θερμοστέγου παράδειουν
ἐκεῖ ἀπολιθώσεις σπάνιοι, καὶ πληρεστάτη κορχυλῶν
συλλογὴ, ἐξ ὧν πολλὰς οὐδὲ εἰς πολλὰ βασιλικὰ μου-
σεῖα ἡθιλέ τις ἔνει, καθὼς καὶ θαλασσίων ζωορύτων
μυριάδες καλλύνονται τὸ μέγαρον. Οὐδὲ μνείαν μετὰ
ταῦτα ποιούμεθα τῶν καλλίστων εἰδῶν τῶν θαγενῶν
φυτῶν, ἀστε τούτων ἐν πολλοῖς τῶν Τεργεστινῶν ἀ-
γροκήπιων εὑρεσθομένων, καὶ τὸν κύριον τοῦ θεατοῦ
θαυμασμὸν ίδιως τοῦ θερμοστέγου τοῦ Κ. Γιαννικέση
ἀποσπῶντας. Ο Κ. Αγγελος Γιαννικέσης μέχρι τούτη
Ιππότης τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος, ἐσγά-
ιως ἡξιώθη νὰ λαβῇ παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως
τῆς Ἑλλάδος τὸν σταυρὸν τῶν Ταξιαρχῶν »